

بررسی ارتباط اختلالات روان‌شناختی و عوامل اجتماعی-اقتصادی با بزهکاری نوجوانان

سیدابوالفضل قریشی^۱، لیلا کلهر^۲، سعیده مظلومزاده^۱، محمد رضا حسین طهرانی^۳، فاطمه اسکندری^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: بزهکاری، به معنای اعمال و رفتاری است که بر خلاف قانون و ارزش‌های جامعه رخ می‌دهند. اعتقاد بر این است که شناسایی عوامل مرتبط با بزهکاری، مهم‌ترین اقدام در پیش‌گیری از وقوع جرم می‌باشد. هدف از انجام این مطالعه، بررسی و تعیین ارتباط اختلالات روان‌شناختی و عوامل اجتماعی-اقتصادی با بزهکاری نوجوانان بود.

روش‌ها: این مطالعه‌ی مورد-شاهدی بر روی ۸۸ نفر از نوجوانان مقیم کانون اصلاح و تربیت به عنوان گروه مورد و ۴۴ نفر از نوجوانان دیبرستانی ۱۵-۱۸ ساله به عنوان گروه شاهد انجام شد. جهت جمع‌آوری مشخصات دموگرافیک، خانوادگی، اجتماعی و اقتصادی، از پرسشنامه‌ی محقق ساخته و جهت گردآوری اطلاعات روان‌شناختی، از پرسشنامه‌های اختلال سلوک، اختلال بیش‌فعالی-نقص توجه، اضطراب و افسردگی استفاده شد. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمون‌های χ^2 و مدل Logistic regression در نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: اختلالات روان‌شناختی شامل اضطراب ($P < 0.001$) و افسردگی ($P < 0.001$) به طور معنی‌داری در گروه مورد نسبت به گروه شاهد بالاتر بود. نسبت افرادی که سابقه‌ی فرار از منزل ($P = 0.001$)، مصرف مواد مخدر ($P < 0.001$)، طلاق والدین ($P < 0.001$)، بزهکاری در خانواده ($P < 0.001$), تنبیه بدنی ($P = 0.032$), مصرف مواد در خانواده ($P = 0.001$), وجود دوستان با سابقه‌ی کیفری ($P = 0.002$) و پرخاشگری ($P = 0.004$) داشتند، در گروه مورد به طور معنی‌داری بالاتر از گروه شاهد بود. سطح تحقیقات نوجوانان ($P < 0.001$), والدین آن‌ها ($P = 0.037$) و میزان درآمد خانواده ($P = 0.001$), در گروه مورد پایین‌تر از گروه شاهد بود. نتایج آنالیز چند متغیره با استفاده از مدل Logistic regression ارتباط مستقل و معنی‌داری بین مصرف مواد مخدر و اضطراب با بزهکاری نوجوانان نشان داد.

نتیجه‌گیری: اختلالات روان‌شناختی، عوامل خانوادگی، سطح فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی با بزهکاری در ارتباط است. ضمن توجه به این عوامل، رفتارهای فردی مانند مصرف مواد مخدر و اضطراب، از اهمیت ویژه‌ای در بروز رفتار مجرمانه در نوجوانان بزرخوار می‌باشد و انجام مداخلات مناسب در جهت اصلاح این رفتارها توصیه می‌گردد.

وازگان کلیدی: بزهکاری نوجوانان، افسردگی، اضطراب، اختلال بیش‌فعالی-نقص توجه، عوامل اجتماعی-اقتصادی

ارجاع: قریشی سیدابوالفضل، کلهر لیلا، مظلومزاده سعیده، حسین طهرانی محمد رضا، اسکندری فاطمه. بررسی ارتباط اختلالات روان‌شناختی و عوامل اجتماعی-اقتصادی با بزهکاری نوجوانان. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۹۶؛ ۳۵(۴۱۸): ۷۷-۸۳

مقدمه

بزه در لغت به معنی گناه، خطأ و جرم است و منظور از بزهکاری، اعمال و رفتاری است که بر خلاف قانون و ارزش‌های جامعه می‌باشد. افراد رخ می‌دهد (۱-۲). محققین طی پژوهش‌های متعددی که برای سبب‌شناسی بروز جرم توسط افراد انجام داده‌اند، راههای متعددی را ذکر و خاطرنشان کرده‌اند که عوامل متعددی برای بروز جرم لازم

است (۳). بزهکاری جوانان، پدیده‌ای جهانی است و در آمریکا در سال ۲۰۰۶ حدود ۲ میلیون جوان به دنبال بروز جرم دستگیر شده‌اند (۴-۵). شناسایی عوامل مؤثر در بزهکاری، مهم‌ترین و اولین گام در جلوگیری از بروز و تکرار آن است و بر طبق نگرش جدید در طی دو دهه اخیر مبنی بر عدم امکان بروز جرم بدون وجود عوامل محیطی در کنار عوامل فردی و درونی، شناسایی عوامل محیطی از

۱- دانشیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

۲- پژوهش عمومی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

۳- کارشناس ارشد روان‌شناختی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

نویسنده‌ی مسؤول: سعیده مظلومزاده

Email: smazloomzadeh@zums.ac.ir

شهر زنجان حضور داشتند (به عنوان گروه مورد)، به طور تصادفی انتخاب شدند. دیبرستان نبی اکرم (ص) از نظر موقعیت مکانی در مکانی بین منطقه‌ی ثروتمندنشین و منطقه‌ی فقیرنشین شهر قرار دارد و افراد با شرایط فرهنگی و خانوادگی مختلفی در آن مشغول به تحصیل هستند.

افسردگی و اضطراب با استفاده از پرسش‌نامه‌های استاندارد Zung و Beck سنجیده شدند. پرسش‌نامه‌ی Beck، نخستین بار در سال ۱۹۶۱ توسط Beck و همکاران تدوین شد (۱۵). روایی و اعتبار این پرسش‌نامه به ترتیب در سال‌های ۱۹۷۹، ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ مورد بررسی قرار گرفت و ثابت شد. روایی و اعتبار این پرسش‌نامه در ایران نیز توسط تشکری و مهریار (۱۶) تعیین گردید.

پرسش‌نامه‌ی Zung توسط در سال ۱۹۷۰ طراحی شد و روایی و پایایی آن در ایران توسط سرمه و همکاران (۱۷) تأیید گردید. اختلالات سلوک (Conduct) و ADHD از طریق پرسش‌نامه‌هایی که بر اساس معیارهای تشخیصی Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV) طراحی شده بودند، مورد شناسایی قرار گرفتند.

همچنین، اطلاعات خانوادگی، فردی، اجتماعی و اقتصادی شرکت کنندگان که بر اساس مجموع مطالعات بررسی شده احتمال مؤثر بودن آن‌ها در بروز بزهکاری داده می‌شد، با استفاده از پرسش‌نامه‌ی دموگرافیک و از راه مصاحبه و در شرایطی آرام و به دور از استرس انجام شد و به افراد اطمینان داده شد که نامی از آن‌ها در مطالعه بزرده نمی‌شود و اطلاعات آن‌ها محترمانه خواهد بود.

اطلاعات پس از جمع‌آوری و دسته‌بندی با استفاده از جداول توزیع فراوانی و شاخص‌های مرکزی و پراکنده‌ی و نیز آزمون آماری χ^2 و مدل Logistic regression و نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ (از این رو، انجام مطالعه‌ای با تمرکز بر این قرار گرفتند).

یافته‌ها

شرکت کنندگان در مطالعه، ۸۸ نفر بودند که ۴۴ نفر در گروه بزهکار (مورد) و ۴۴ نفر در گروه غیر بزهکار (شاهد) قرار گرفتند. ۲۵ نفر (درصد) از گروه مورد تحصیلات خود را تا سطح دیبرستان ادامه داده بودند، در حالی که این نسبت در گروه شاهد ۱۰۰ درصد بود ($P < 0.001$). معدل مدرسه و اضباط به صورت معنی‌داری در گروه شاهد بالاتر از گروه مورد بود. سطح تحصیلات پدر ($P = 0.037$) و مادر ($P = 0.027$) و میزان درآمد خانواده ($P = 0.001$) در گروه مورد، پایین‌تر از گروه شاهد بود (جدول ۱).

اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۶).

ثئوری‌های زیادی در مورد علل بزهکاری وجود دارد، اما توافق عمومی وجود دارد که خانواده، مهم‌ترین رکن بروز بزهکاری را بر عهده دارد؛ چرا که درون خانواده است که فرزندان بیشترین اطلاعات راجع به نحوی رفتار و تقابل با سایرین را دریافت می‌کنند (۷). عدم وجود کانون گرم و صمیمی خانوادگی، نبود حمایت، کشمکش‌های درون خانواده، داشتن افراد خانواده‌ی مجرم، طلاق و ... از جمله عوامل خانوادگی بروز جرم می‌باشند (۸-۹). عوامل دیگری خارج از خانواده مثل عوامل اقتصادی، اجتماعی و نیز بیماری‌های روان‌پزشکی، مورد توجه محققین بوده‌اند که از جمله‌ی آن‌ها، زندگی در محله‌ای فقیرنشین، سطح پایین اجتماعی- اقتصادی، دوستان مجرم، عدم پیشرفت در مدرسه، فرار از منزل و مدرسه و مصرف مواد را می‌توان نام برد (۱۰-۱۱).

مهم‌ترین اختلالات روان‌پزشکی نیز شامل شخصیت ضد اجتماعی، بیش‌فعالی- نقص توجه (Attention deficit hyperactivity disorder) یا (ADHD)، اضطراب، افسردگی و مصرف مواد می‌باشند (۱۲-۱۳) که با وجود شیوع بالای این اختلالات در مطالعات انجام شده، درصد کمی از افراد تحت درمان واقعی برای آن قرار می‌گیرند (۱۴).

تعداد مطالعاتی که به بررسی عوامل مرتبط با بزهکاری در ایران پرداخته بودند، محدود بود و در شهر زنجان چنین مطالعاتی انجام نگرفته بود. از طرفی، شهر زنجان، از جمله شهرهایی است که در سال‌های اخیر به دلیل مهاجرت از روستاهای اطراف، دارای رشد جمعیتی بالا بوده است. این امر خود باعث ایجاد محل‌های اسکان غیر رسمی و غیر استاندارد و نیز عدم توازن بین جمعیت و امکانات شهری شده است که می‌توان آن را زمینه‌ای برای بروز بزهکاری در جوانان دانست (۶). از این رو، انجام مطالعه‌ای با تمرکز بر این موضوع ضروری بود.

اهمیت مسئله‌ی بزهکاری نوجوانان و جوانان و تأثیر آن بر جامعه، ایجاب می‌کند که شناخت کاملی از عوامل مرتبط با بزهکاری در جامعه‌ی مورد نظر فراهم آید تا بتوان توصیمات درستی در جهت پیش‌گیری و درمان در این جوانان جهت جلوگیری از بروز و تکرار جرم در آن‌ها انجام داد.

روش‌ها

مطالعه‌ی حاضر از نوع مورد- شاهدی بود که در سال ۱۳۹۲ و در شهر زنجان انجام شد. ۸۸ نفر در مطالعه‌ی حاضر شرکت داشتند؛ ۴۴ نفر از بین پسران نوجوان ۱۵-۱۸ دیبرستان نبی اکرم (ص) زنجان (به عنوان گروه شاهد) و ۴۴ نفر از بین پسران نوجوان بزهکار رده‌ی سنی ۱۵-۱۸ ساله که در این بازه‌ی زمانی در کانون اصلاح و تربیت

جدول ۱. مقایسه فراوانی متغیرهای خانوادگی و اجتماعی در گروه‌های مورد و شاهد

متغیر	گروه مورد	گروه شاهد	مقدار P
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	
تحصیلات	قبل از دبیرستان	۱۹ (۴۳/۲)	< .۰۰۰۱
	دبیرستان	۲۵ (۵۶/۸)	۴۴ (۱۰۰)
فرار از منزل	خیر	۲۶ (۵۹/۱)	< .۰۰۰۱
	بله	۱۸ (۴۰/۹)	۴۱ (۹۳/۲)
صرف مواد مخدر	خیر	۱۱ (۲۵/۰)	< .۰۰۰۱
	بله	۳۳ (۷۵/۰)	۳۶ (۸۱/۸)
طلاق والدین	خیر	۲۸ (۶۳/۶)	< .۰۰۰۱
	بله	۱۶ (۳۶/۴)	۴۲ (۹۵/۵)
بزهکاری در خانواده	خیر	۲۴ (۵۴/۵)	< .۰۰۰۱
	بله	۲۰ (۴۵/۵)	۲ (۴/۵)
تنبیه بدنی	خیر	۱۶ (۳۶/۴)	.۰۰۳۲
	بله	۲۸ (۶۳/۶)	۲۷ (۶۱/۴)
صرف مواد در خانواده	خیر	۲۸ (۶۳/۶)	.۰۰۰۱
	بله	۱۶ (۳۶/۴)	۴۱ (۹۳/۲)
سطح تحصیلات پدر	بی‌سواد	۱۲ (۲۷/۳)	.۰۰۳۷
	ابتداي	۱۶ (۳۶/۴)	۱۲ (۲۷/۳)
	راهنمایي	۸ (۱۸/۲)	۱۲ (۲۷/۳)
	دبیرستان	۵ (۱۱/۴)	۹ (۲۰/۵)
	دانشگاه	۳ (۶/۸)	۸ (۱۸/۲)
سطح تحصیلات مادر	بی‌سواد	۱۵ (۳۴/۱)	.۰۰۲۷
	ابتداي	۱۵ (۳۴/۱)	۱۷ (۳۸/۶)
	راهنمایي	۹ (۲۰/۵)	۱۲ (۲۷/۳)
	دبیرستان و بالاتر	۵ (۱۱/۴)	۱۱ (۲۵/۰)
وجود دوستان با سابقه کیفری	خیر	۲۰ (۴۵/۵)	.۰۰۰۲
	بله	۲۴ (۵۴/۵)	۹ (۲۰/۵)
معدل در مدرسه	۱۷/۰۰-۲۰	۵ (۱۱/۴)	.۰۰۴۰
	۱۴/۰۰-۱۶/۹۹	۱۱ (۲۵/۰)	۱۵ (۳۴/۱)
	۱۱/۰۱-۱۳/۹۹	۱۱ (۲۵/۰)	۱۶ (۳۶/۴)
	≤ ۱۱/۰۰	۱۰ (۲۲/۷)	۲ (۴/۵)
معدل انضباط در مدرسه	۱۷/۰۰-۲۰	۱۷ (۳۸/۶)	< .۰۰۰۱
	۱۴/۰۱-۱۶/۹۹	۱۴ (۳۱/۸)	۴۰ (۹۰/۹)
	≤ ۱۴/۰۰	۱۳ (۲۹/۵)	۳ (۶/۸)
میزان پرخاشگری	در حد لفظی	۱۵ (۳۴/۱)	.۰۰۰۴
	شکستن اشیای پیرامون	۵ (۱۱/۴)	۲۶ (۵۹/۱)
	در گیری فیزیکی	۱۱ (۲۵/۰)	۱ (۲/۳)
	دخالت پلیس	۱۲ (۲۷/۳)	۱ (۲/۳)
	هیچ کدام	۱ (۲/۳)	۲ (۴/۵)
فراوانی سطح درآمد خانواده	< ۵۰۰۰۰۰ تومان	۲۶ (۵۹/۱)	< .۰۰۰۱
	۵۰۰۰۰۰-۱۰۰۰۰۰ تومان	۱۵ (۳۴/۱)	۲۷ (۶۱/۴)
	> ۱۰۰۰۰۰ تومان	۳ (۶/۸)	۸ (۱۸/۲)

جدول ۲. مقایسه فراوانی اختلالات روان‌شناختی در گروه‌های مورد و شاهد

متغیر	افسردگی	اضطراب	اختلال سلوک	بیشفعالی-نقص توجه
گروه شاهد	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
آماری معنی دار شدن (P = 0/۰۰۱)	۳۵ (۷۹/۵)	۳۰ (۶۸/۲)	ندارد	بیشفعالی-نقص توجه
	۹ (۲۰/۵)	۱۴ (۳۱/۸)	دارد	
< آماری معنی دار شدن (P < 0/۰۰۱)	۲۲ (۵۰/۰)	۲۱ (۴۷/۷)	ندارد	اختلال سلوک
	۲۲ (۵۰/۰)	۲۳ (۵۲/۳)	دارد	
< آماری معنی دار شدن (P < 0/۰۰۱)	۳۷ (۸۴/۱)	۹ (۲۰/۵)	ندارد	اضطراب
	۷ (۱۵/۹)	۳۵ (۷۹/۵)	دارد	
< آماری معنی دار شدن (P < 0/۰۰۱)	۲۵ (۵۶/۸)	۵ (۱۱/۴)	ندارد	افسردگی
	۱۹ (۴۳/۲)	۳۹ (۸۸/۶)	دارد	

نیز در گروه مورد، نسبت بیشتری از خانواده‌ها سابقه‌ی جرم داشتند. همچنین، مصرف مواد در خانواده و طلاق که در مطالعه‌ی حاضر از نظر آماری معنی دار شدند ($P = 0/۰۰۱$)، مشابه مطالعات قبلی از جمله مطالعه‌ی رضایی و همکاران بود (۱۹).

تبیه بدنی که از عوامل کنترل نامناسب در خانواده است، در مطالعه‌ی حاضر و نیز مطالعه‌ی معظمه و مهدوی به طور معنی داری در گروه بزرگواران بیشتر بود ($P = 0/۰۴۰$)، اما بر خلاف مطالعات قبلی، در مطالعه‌ی حاضر، جمعیت بالای خانواده و تعداد زیاد فرزندان، رابطه‌ی معنی داری با بزرگواری نداشت. همچنین، سطح تحصیلات پدر در مطالعه‌ی رضایی و همکاران با بزرگواری مرتبط بود که این نتایج در مطالعه‌ی حاضر نیز مورد تأیید قرار گرفت (۱۹)؛ به طوری که در گروه مورد، سطح تحصیلات پدر و مادر به طور معنی داری پایین‌تر از گروه شاهد بود. این یافته، حاکی از آن است که نزدیکی سطح فکری والدین نسبت به فرزندانشان، امر مهمی در رفتار صمیمانه است.

از بین عوامل اقتصادی، سطح درآمد خانواده در مطالعات مورد توجه بوده است و یکی از عوامل خطر مهم ذکر شده است (۲). در مطالعه‌ی حاضر، سطح درآمد خانواده‌های افراد بزرگوار، پایین‌تر از گروه غیر بزرگوار و این اختلاف، معنی دار بود ($P = 0/۰۰۱$)؛ مشابه مطالعه‌ی رضایی و همکاران (۱۹) که این رابطه را معنی دار نشان داد.

از بین عوامل اجتماعی، از نظر عملکرد در مدرسه نیز تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود داشت و آخرین معدل تحصیلی گروه بزرگواران، به طور معنی داری پایین‌تر از افراد بزرگوار و بیانگر عملکرد ضعیف‌تر افراد بزرگوار در مدرسه بود ($P = 0/۰۴۰$). در این گروه، ۴۳/۲ درصد از افراد، تحصیلات پایین‌تر از سنین داشتند که خود نشانه‌ی عملکرد ضعیف است. در مطالعه‌ی Bauer و همکاران نیز عملکرد افراد بزرگوار در مدرسه، تا ۶۹ درصد افت داشت (۲۱).

بیش از نیمی از افراد گروه مورد، دارای والدین (پدر و مادر) بی‌سواد و یا دارای تحصیلات در سطح ابتدایی بودند. درصد نوجوانانی که سابقه‌ی فرار از منزل، مصرف مواد مخدر، طلاق والدین و پرخاشگری را بیشتر گزارش کرده بودند، در گروه مورد بیشتر از گروه شاهد بود (جدول ۱).

متغیرهایی نظیر ترتیب تولد، فصل تولد، فرار از مدرسه، تعداد فرزندان در خانواده، سابقه‌ی مهاجرت از روستا به شهر یا شهر به شهر، توجه والدین به صحبت‌ها در خانه، مرگ یکی از والدین، سابقه‌ی بیماری روان‌پزشکی در خانواده (افسردگی، اضطراب، سایکوز و سایر بیماری‌ها) و تفاوت در افرادی که مورد پرخاشگری توسط فرد قرار می‌گرفتند (والدین، دوستان، افراد غریبه، کوچکترها و سایر افراد)، اختلاف آماری معنی داری با بزرگواری نشان ندادند. درصد افسردگی و اضطراب در گروه مورد، بالاتر از گروه شاهد بود، اما بزرگواری با اختلال سلوک (Conduct) و ADHD رابطه‌ی معنی داری نداشتند (جدول ۲).

نتایج آنالیز چند متغیره با استفاده از مدل Logistic regression نشان داد که مصرف مواد مخدر و اضطراب با بزرگواری نوجوانان ارتباط مستقل و معنی داری دارند.

بحث

در این مطالعه، عوامل خانوادگی، اجتماعی و اقتصادی و اختلالات روان‌شناختی متعددی با بزرگواری نوجوانان در ارتباط بودند. از بین عوامل خانوادگی، بزرگواری نوجوانان با سابقه‌ی بزرگواری در خانواده، مصرف مواد در خانواده، طلاق والدین، تبیه بدنی، تحصیلات پدر و مادر و درآمد خانواده ارتباط معنی داری داشتند. همان‌طور که در سایر مطالعات مشاهده شد، علل خانوادگی مهم‌ترین علت بروز جرم در نوجوانان است (۱۸). از جمله در مطالعه‌ی Farrington (۱۸) وجود پدر و مادر بزرگوار، از مهم‌ترین عوامل خطر بزرگواری گزارش شده است و در مطالعه‌ی حاضر

که در آن مطالعه، تنها افسردگی شدید و متوسط لحاظ شده است (۲۳). از جمله محدودیت‌های این پژوهش، تعداد محدود نوجوانان مقیم کانون اصلاح و تربیت بود؛ هر چند با این وجود، تفاوت متغیرهای زیادی بین دو گروه معنی‌دار شده است. با توجه به نتایج این پژوهش، اختلالات روان‌شناختی، عوامل خانوادگی و سطح فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی با بزرگواری در ارتباط است. ضمن توجه به این عوامل و همچنین، عملکرد نوجوانان در مدرسه، نحوه دوست‌یابی آن‌ها و آموزش خانواده‌ها در این خصوص، رفتارهای فردی مانند مصرف مواد مخدر و اضطراب از اهمیت ویژه‌ای در بررسی رفتار مجرمانه در نوجوانان برخوردار می‌باشد و انجام مداخلات مناسب در جهت اصلاح این رفتارها توصیه می‌گردد.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته از پایان‌نامه‌ی دانشجویی مقطع دکتری حرفه‌ای پژوهشکی عمومی مصوب دانشگاه علوم پزشکی زنجان می‌باشد.

در مطالعه‌ی حاضر، از عوامل مهم دیگر مرتبط با بزرگواری، وجود دوستان با سابقه‌ی کیفری بود که نسبت آن در گروه بزرگ ۵۴/۵ درصد و در گروه غیر بزرگار ۲۰/۵ درصد و این تفاوت معنی‌دار بود. در مطالعه‌ی حاضر، مشابه مطالعه‌ی Shader (۲۴)، پوششگری در سطح بالای آن (که منجر به دخالت مراجع قضایی می‌شود) در افراد بزرگوار به طور معنی‌دار بالاتر بود.

در مورد اختلالات روان‌شناختی، در مطالعه‌ی حاضر بین دو گروه از نظر فراوانی اضطراب و افسردگی تفاوت معنی‌داری وجود داشت، اما Conduct و ADHD بین دو گروه تفاوت معنی‌داری نداشتند. فراوانی Conduct در گروه غیر بزرگوار بالاتر از مقدار آن در جامعه‌ی عامدی به دست آمد که می‌تواند به علت درک نادرست افراد از سوالات پرسشنامه با وجود توضیحات کافی باشد. شیوه Matsuura و همکاران در در افراد مطالعه‌ی حاضر مشابه مطالعه‌ی (۲۵) ۳۳/۷ درصد بود.

Domalanta و همکاران نیز در مطالعه‌ی خود از پرسشنامه‌ی Beck استفاده کردند و شیوه افسردگی را ۴۷ درصد به دست آوردند

References

1. Urbaniok F, Endrass J, Rosseger A, Noll T. Violent and sexual offences: A validation of the predictive quality of the PCL:SV in Switzerland. *Int J Law Psychiatry* 2007; 30(2): 147-52.
2. Van Kammen WB, Loeber R, Stouthamer-Loeber M. Substance use and its relationship to conduct problems and delinquency in young boys. *J Youth Adolesc* 1991; 20(4): 399-413.
3. Shader M. Risk factors for delinquency: An overview. Washington, DC: U.S. Department of Justice, Office of Justice Programs, Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention; 2001.
4. Nazoktabar H, Zahedi MJ, Nayebi H. The Role of religiosity in preventing the delinquency of Iranian juvenile. *Social Welfare* 2006; 6(22): 233-60. [In Persian].
5. Zhang D, Barrett DE, Katsiyannis A, Yoon M. Juvenile offenders with and without disabilities: Risks and patterns of recidivism. *Learn Individ Differ* 2011; 21(1): 12-8.
6. Kalantari M, Ghezelbash S, Jabbari K. Spatial analysis of crime in urban areas using quartic kernel density estimation method. *Nazm Va Amniyat-E Entezami* 2009; 2(3): 73-100. [In Persian].
7. Smith CA, Stern SB. Delinquency and antisocial behavior: a review of family processes and intervention research. *Social Service Review* 1997; 71(3): 382-420.
8. Alltucker KW, Bullis M, Close D, Yovanoff P. Different pathways to juvenile delinquency: Characteristics of early and late starters in a sample of previously incarcerated youth. *J Child Fam Stud* 2006; 15(4): 475-88.
9. Wasserman GA, Seracini AM. Family risk factors and interventions. In: Loeber R, Farrington DP, editors. *Child Delinquents: development, intervention, and service needs*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications; 2001. p. 165-89.
10. Martin G. Juvenile justice: Process and systems. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications; 2005. p. 61-92.
11. Petras H, Kellam SG, Brown CH, Muthén BO, Ialongo NS, Poduska JM. Developmental epidemiological courses leading to antisocial personality disorder and violent and criminal behavior: effects by young adulthood of a universal preventive intervention in first- and second-grade classrooms. *Drug Alcohol Depend* 2008; 95(Suppl 1): S45-S59.
12. Carswell K, Maughan B, Davis H, Davenport F, Goddard N. The psychosocial needs of young offenders and adolescents from an inner city area. *J Adolesc* 2004; 27(4): 415-28.
13. Fazel S, Danesh J. Serious mental disorder in 23000 prisoners: a systematic review of 62 surveys. *Lancet* 2002; 359(9306): 545-50.
14. Stallard P, Thomason J, Churchyard S. The mental health of young people attending a Youth Offending Team: a descriptive study. *J Adolesc* 2003; 26(1): 33-43.
15. Beck AT, Ward CH, Mendelson M, Mock J, Erbaugh J. An inventory for measuring depression. *Arch Gen Psychiatry* 1961; 4: 561-71.
16. Azkhosh M. Application of psychological tests and clinical diagnosis. 3rd ed. Tehran, Iran: Ravan Publications; 2008. p. 224-6. [In Persian].

17. Sarmad Z, Bazargan A, Hejazi E. Research methodology in behavioral sciences. 12th ed. Tehran, Iran: Agah Publications; 2006. p. 114-6. [In Persian].
18. Farrington D. Family influences on delinquency. In: Springer DW, Roberts AR, Farrington, editors. Juvenile justice and delinquency. Sudbury, MA: Jones and Bartlett; 2011. p. 203-22.
19. Rezayi S, Kharazi K, Hejazi E, Afruz G. A study of the effect of familial, social and personal- cognitive characteristic of Individuals in developing juvenile delinquency. Applied Psychology 2007; 1(4): 7-14. [In Persian].
20. Moazami S, Mahdavi M. Developmental dysfunction of growth function of family and child and adolescents delinquency. Journal of Women Research 2009; 3(1): 85-111. [In Persian].
21. Bauer SM, Steiner H, Feucht M, Stompe T, Karnik N, Kasper S, et al. Psychosocial background in incarcerated adolescents from Austria, Turkey and former Yugoslavia. Psychiatry Res 2011; 185(1-2): 193-9.
22. Matsuura N, Hashimoto T, Toichi M. The characteristics of AD/HD symptoms, self-esteem, and aggression among serious juvenile offenders in Japan. Res Dev Disabil 2010; 31(6): 1197-203.
23. Domalanta DD, Risser WL, Roberts RE, Risser JM. Prevalence of depression and other psychiatric disorders among incarcerated youths. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry 2003; 42(4): 477-84.

The Relationship of Psychological Disorders and Socioeconomic Factors with Juvenile Delinquency

Seyed Abolfazl Ghoreishi¹, Leila Kalhor², Saeideh Mazloomzadeh¹,
Mohammadreza Hosseintehrani², Fatemeh Eskandari³

Original Article

Abstract

Background: Delinquency means occurring actions or behaviors that are against the rules and values of a community. It is believed that knowing factors related to delinquency is the most effective issue for crime prevention. The aim of this study was to determine the relationship of psychological disorders and socioeconomic factors with the juvenile delinquency.

Methods: This case-control study was conducted on 88 young (44 young offenders residing in the correction and rehabilitation center and 44 high-school teenagers aged between 15-18 years). Information on demographic, familial, and socioeconomic factors were collected by a self-made questionnaire and psychological data was gathered using attention deficit disorder with hyperactivity (ADHD), anxiety, and depression questionnaires. Data was analyzed using chi-square test.

Findings: Psychological disorders including anxiety ($P < 0.001$) and depression ($P < 0.001$) were significantly higher in offenders compared to non-offenders. The proportion of those who had a history of away from home ($P = 0.001$), drug abuse ($P < 0.001$), divorce in parents ($P < 0.001$), delinquency in family ($P < 0.0001$), physical punishment ($P = 0.032$), drug abuse in family ($P = 0.001$), having an offender friend ($P = 0.002$), and aggression ($P = 0.004$) in offenders was significantly higher. The educational level of participants ($P < 0.001$) and their parents ($P = 0.037$), and family income ($P = 0.001$) were lower in offenders. Independent and significant associations between drug abuse and anxiety with juvenile delinquency were observed in logistic regression model.

Conclusion: Psychological disorders, familial factors, cultural level, and socioeconomic status were associated with juvenile delinquency. In addition to these factors, individual behaviors such as drug abuse and anxiety were very important factors in occurrence of juvenile delinquency and appropriate interventions in this issue are recommended.

Keywords: Juvenile delinquency, Depression, Anxiety, Attention deficit disorder with hyperactivity (ADHD), Socioeconomic factors

Citation: Ghoreishi SA, Kalhor L, Mazloomzadeh S, Hosseintehrani M, Eskandari F. **The Relationship of Psychological Disorders and Socioeconomic Factors with Juvenile Delinquency.** J Isfahan Med Sch 2017; 35(418): 77-83.

1- Associate Professor, Social Determinants of Health Research Center, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

2- General Practitioner, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

3- Social Determinants of Health Research Center, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

Corresponding Author: Saeideh Mazloomzadeh, Email: smazloomzadeh@zums.ac.ir